ПАЁМИ ТАБРИКИИ РАИСИ НОҲИЯИ ҶАББОР РАСУЛОВ ЮЛДОШЗОДА ОЛИМБЕК БА МУНОСИБАТИ 35-СОЛАГИИ ИСТИҚЛОЛИ ДАВЛАТИИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Ҳамдиёрони азиз, Муҳтарам собиқадорон, Ҷавонони саодатманд, Меҳмонон ва сокинони сарбаланди ноҳияи Ҷаббор Расулов!

Имрӯз мо дар фазои идона ва руҳияи баланди ватандӯстӣ яке аз муқаддастарин ҷашнҳои миллии хеш — 35-солагии Истиқлоли давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон-ро бо шукуҳу шаҳомати хоса таҷлил менамоем.Бо истифода аз фурсати муносиб, ҳамаи сокинони сарбаланди ноҳияи Ҷаббор Расулов ва дар симои онҳо тамоми мардуми шарафманди Тоҷикистонро ба ин ҷашни бузурги миллӣ самимона табрик мегӯям.

Истиқлол — Ватан аст. Истиқлол — озодӣ аст. Истиқлол — соҳибихтиёрии давлат ва сарбаландии миллат аст.

Истиқлол — масъулияти ҳар як фарди ватандӯст дар назди имрӯз ва фардои Тоҷикистони азиз аст.35 сол мешавад, ки Тоҷикистони соҳибистиқлол бо қадамҳои устувор роҳи давлатсозӣ ва рушди мустақилонаи худро тай менамояд.Ин роҳи осон набуд. Дар ин муддат мардуми тоҷик бо иродаи қавӣ, хиради созанда ва эҳсоси баланди миллӣ мушкилоти зиёдеро паси сар намуда, ба сулҳу субот, ваҳдати миллӣ ва рушди устувори кишвар ноил гардид.Дар ин раванди таърихӣ нақши Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар таҳкими давлатдорӣ,

барқарории сулҳу ваҳдати миллӣ ва пешбурди сиёсати созандаи кишвар бағоят муҳим мебошад.

Имрӯз Тоҷикистонро ҳамчун кишвари соҳибистиқлол, сулҳпарвар ва ташаббускор дар арсаи байналмилалӣ мешиносанд. Истиқлол ба миллати тоҷик имкон дод, ки арзишҳои таърихию фарҳангии худро эҳё намуда, барои рушди иқтисодиву иҷтимоӣ ва баланд бардоштани сатҳи зиндагии мардум шароити мусоид фароҳам оварад.Ҳамдиёрони гиромӣ!Дар солҳои соҳибистиқлолӣ симои ноҳияи Ҷаббор Расулов ба таври назаррас дигаргун гардида, корҳои ободониву созандагӣ вусъат ёфтанд.

Бо дастгирии Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ва заҳмати содиқонаи мардуми ноҳия иншооти гуногуни иҷтимоӣ ва истеҳсолӣ бунёд гардида, муассисаҳои таълимию тандурустӣ, роҳҳо, марказҳои хизматрасонӣ ва дигар иншооти зарурӣ ободу навсозӣ шуданд.Имрӯз дар ҳар як гӯшаи ноҳия нишонаҳои созандагӣ ва ободкориро метавон мушоҳида намуд.Ин ҳама пеш аз ҳама натиҷаи меҳнати ҳалол, масъулиятшиносӣ ва муҳаббати сокинон ба Ватан мебошад.

Хусусан, саҳми кишоварзони ноҳия дар таъмини амнияти озуқаворecho кишвар назаррас аст. Деҳқонони заҳматкаш бо истифодаи самараноки замин ва технологияҳои муосир барои фаровонии дастархони мардум саҳм мегузоранд.

Мо вазифадорем, ки ин иқтидори бузургро самаранок истифода намуда, истеҳсоли маҳсулоти кишоварзиро зиёд ва коркарди онро вусъат бахшем.Дар баробари ин, рушди соҳаи саноат, соҳибкорӣ, маориф, тандурустӣ, фарҳанг ва дигар соҳаҳои ҳаёти иҷтимоиву иқтисодии ноҳия бояд ҳамчун самтҳои афзалиятнок идома дода шавад.Муҳтарам ҳозирин!Дар замони соҳибистиқлолӣ маориф ҳамчун яке аз самтҳои муҳими сиёсати давлатӣ ба таври пайваста рушд

карда истодааст.

Мо хуб дарк мекунем, ки ояндаи миллат аз сатҳи дониш ва маърифати насли наврас вобастагии калон дорад.

Аз ин рӯ, вазифаи мо – фароҳам овардани шароити муносиб барои таълиму тарбияи фарзандони миллат мебошад.Ба омӯзгорони муҳтарам, ки бо меҳру садоқат насли наврасро тарбия менамоянд, арзи сипос менамоем.

Ҷавонон – неруи созанда ва ояндаи Тоҷикистон мебошанд.Мо аз ҷавонони ноҳияи Ҷаббор Расулов даъват менамоем, ки бо истифода аз имкониятҳои фароҳамовардаи давлату Ҳукумати кишвар илм омӯзанд, касбу ҳунар аз худ намоянд, технологияҳои муосирро аз худ кунанд ва дар ободии Ватан саҳми арзандаи худро гузоранд.Ҷавонони мо бояд донанд, ки ҳифзи Истиқлол танҳо вазифаи давлат нест. Истиқлолро ҳар яки мо бо меҳнати созанда, эҳтироми қонун, ҳифзи сулҳу субот ва муҳаббат ба Ватан таҳким мебахшем.

Ҳамзамон, мо бояд арзишҳои миллӣ, таърих, забони давлатӣ, фарҳанг ва анъанаҳои неки ниёгонамонро ҳифз намуда, онҳоро ба насли оянда ба таври шоиста интиқол диҳем.Ҳамдиёрони азиз!

Ҷашни Истиқлол моро ба худшиносӣ ва масъулияти бештар даъват менамояд. Биёед, бо дарки баланди ватандӯстӣ барои ободии ҳар як деҳа, маҳалла ва кӯчаи ноҳияи худ саҳм гузорем. Биёед, меҳнати ҳалолро асоси пешрафт қарор диҳем.Биёед, фарзандони худро дар руҳияи ватандӯстӣ, инсонгарой, донишомӯзӣ ва эҳтироми арзишҳои миллӣ тарбия намоем.Зеро Ватан аз хонадони мо, аз маҳаллаи мо, аз деҳаи мо ва аз ноҳияи мо оғоз меёбад. Имрӯз мо вазифадорем, ки барои наслҳои оянда Тоҷикистони боз

ҳам ободу пешрафта, соҳибиқтидор ва осоиштаро ба мерос гузорем.

Мо итминон дорем, ки мардуми сарбаланди ноҳияи Ҷаббор Расулов бо меҳнати созанда, иродаи қавӣ ва ҳисси баланди ватандӯстӣ дар пешрафти Тоҷикистони соҳибистиқлол минбаъд низ саҳми арзанда хоҳанд гузошт.Бигзор парчами муқаддаси Тоҷикистони азиз ҳамеша парафшон бошад!Бигзор сулҳу ваҳдат, суботи сиёсӣ ва оромии ҷомеа пойдор бошад!

Бигзор Тоҷикистони соҳибистиқлоли мо рӯз аз рӯз ободу пешрафта гардад! Бигзор дар ҳар хонадони мардуми Тоҷикистон файзу баракат, хушбахтӣ, саломатӣ ва саодат ҳукмфармо бошад!

Ҷашни 35-солагии Истиқлоли давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон муборак бошад!Ҷовидон бод Истиқлоли давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон!

Пойдор бод сулҳу ваҳдати миллӣ! Зиндаву ҷовидон бод Тоҷикистони маҳбуби мо!

Бо эҳтироми самимӣ Раиси ноҳияи Ҷаббор Расулов Юлдошзода Олимбек